

BEGRAVEN OF CREMEREN ? ALLEBEI DOEN VOOR DE ZEKERHEID HELPT NIET. DEEL 2.

[Mr. Ernst Loendersloot](#)
Sr. kandidaat notaris te Maastricht
Foto: [Harry Heuts](#)

Een tijd terug heb ik al eens een [column](#) geschreven over de vraag of het beter is om te begraven of cremeren. Ik heb mij toen verontschuldigd voor het hoge “soap”-gehalte van deze column, maar er was wel degelijk een notariële kant aan het antwoord op de vraag.

Ondergeschoven kind kan geen DNA onderzoek laten doen na crematie

Als je als erfgenaam niet zeker weet of alle kinderen van je vader of moeder wel bekend zijn, dan kom je misschien in de verleiding om de lichamen van je ouders te laten cremeren.

Een onbekend kind kan misschien wel een deel van de erfenis proberen te claimen, maar zal veel moeite moeten doen om aan te tonen dat de overledene ook daadwerkelijk zijn vader of moeder was. DNA onderzoek aan de as is technisch al niet mogelijk, maar als die ook nog eens is uitgestrooid, is een correct onderzoek uitgesloten.

En zonder dat onderzoek is niet aan te tonen dat dit “ondergeschoven” kind ook echt een kind is van de overledene en op basis daarvan mee moet delen in de erfenis. Daardoor blijft de koek voor de erkende kinderen groter.

Of kan de rechter op basis van ander DNA onderzoek toch het vaderschap vast stellen ?

In een [zaak](#) die door de Rechtbank in Den-Haag werd behandeld was een man overleden en daarna gecremeerd. Een jongeman verzocht vervolgens de rechtbank om vast te stellen dat hij een zoon van de overledene was.

Deze jongeling had daarvoor twee verschillende DNA-rapporten op laten stellen. Eentje waarbij zijn DNA was vergeleken met dat van een broer van de overledene en een ander waarbij dat van een (erkende) zoon was onderzocht. Daaruit bleek simpel gezegd dat er sprake was van een match als oom/neef (het eerste rapport) en als halfbroers (het tweede onderzoek).

Ook de moeder van de verzoeker verklaarde dat de overledene de biologische vader was van haar zoon. Dat verhaal werd bevestigd door de weduwe van de overledene. En als laatste heeft de jongeman nog aan de rechtbank verteld dat de overledene er altijd van uit was gegaan dat hij zijn kind was en op grond daarvan (mede)-erfgenaam zou zijn bij zijn dood.

Alles bij elkaar vond de rechtbank dat er voldoende objectieve factoren waren die het verzoek ondersteunden. Het verzoek werd toegekend en via de rechter werd dus vastgesteld dat de jongeman een zoon van de overledene was.

Aftiteling

Als ik scenarioschrijver was voor GTST dan zou ik de weduwe, haar kind en diens oom echt niet zo meegaand hebben gemaakt. Met hand en tand zouden ze zich verzet hebben tegen een DNA onderzoek. Maar op een slimme wijze zou het “onechte” kind de glazen te pakken hebben gekregen waaruit zijn half-broer en oom bier hadden gedronken in een café. Om daarna via CSI-technieken het DNA uit hun achtergebleven speeksel te achterhalen.

Als u ondanks mijn eerdere column nog steeds dacht dat het notariaat saai was, dan hoop ik u nu toch aan het twijfelen te hebben gebracht. Soms is ons werk net een soap.

Mr. Ernst Loendersloot
kandidaat notaris te Maastricht
Telefoon 043-3509950.

Kijk ook eens op www.ntrs.nl of scan de QR code hieronder.

Of schrijf je in voor mijn [gratis nieuwsbrief](#).

U kunt ook op de hoogte blijven via:

[LinkedIn](#) [Twitter](#) [Facebook](#)

[Brochures kunt u hier downloaden.](#)

